

UZASADNIENIE

Sąd ustalił co następuje:

V. S. jest obywatelem rosyjskim, na stałe zamieszkuje w Rosji. Pozostaje w związku małżeńskim z obywatelką polską A. S.. Wymienieni często przyjeżdżają do L. z uwagi na to, iż zamieszkuje tam mama żony oskarżonego. Oskarżony ma obecnie 47 lat, posiada wykształcenie średnie, z zawodu jest kierowcą, pracuje jako ochroniarz, z której to pracy osiąga dochód w wysokości 15.000 rubli. Na utrzymaniu ma niepracującą żonę i córkę, która się uczy.

(dowody: wyjaśnienia oskarżonego k. 78)

W dniu 29 listopada 2018 r. około godz. 10:20 oskarżony wraz z żoną A. S. swoim samochodem marki S. (...), rocznik 2017 przekraczał granicę na przejściu drogowym w B.. Wymienieni jechali do teściowej do L.

Oskarżony został skierowany do kontroli szczegółowej do Budynku Kontroli Szczegółowej. Tam kontrolę miały przeprowadzać funkcjonariuszki celne A. W. i E. H.. Oskarżony na początku kontroli poinformował wymienione, że samochód jest nowy, że jest jeszcze na gwarancji i w związku z tym, nie chce aby był rozkręcany czy niszczone. Funkcjonariuszki celne nakazały oskarżonemu otworzenie wszystkich drzwi w samochodzie, okien i schowków. Poprosiły o wyjęcie z samochodu wszystkich bagaży. Przystąpiły do kontroli. Wymienione podczas kontroli używały między innymi narzędzi w postaci latarki i śrubokrętu.

Oskarżonego sposób kontroli wykonywany przez wskazane funkcjonariuszki celne bardzo zdenerwował. W związku z tym zdenerwowaniem nie zastosował się do poleceń wydawanych przez funkcjonariuszki. Podniósł na funkcjonariuszki celne głos, zwracając im uwagę na sposób kontroli. Oskarżony w związku ze wzburzeniem przekraczał także żółtą linię, która ma odgradzać podróżnych od kontrolujących funkcjonariuszy celnych. Chodził za funkcjonariuszkami celnymi i patrzył co robią. Poprosił na miejsce kontroli także swoją żonę, która pomimo zwrócenia jej uwagi, iż nie powinna być przy kontroli nie chciała wrócić do poczekalni.

Podczas kontroli A. W. wyciągnęła uszczelkę z podszybia samochodu. Nie włożyła jej na miejsce po dokonaniu sprawdzenia tego miejsca. Funkcjonariuszka celna E. H. używała podczas kontroli śrubokrętu, który służył jej między innymi do wkładania jego końcówki pomiędzy uszczelki w drzwiach samochodu, w które chowa się zamykane okno, aby zobaczyć czy wewnątrz drzwi samochodu nie ma ukrytych papierosów.

Oskarżony zdenerwował się sposobem kontroli, który według niego był nieprawidłowo przeprowadzany. Wymieniony bał się, że w wyniku działań funkcjonariuszek samochód zostanie uszkodzony i straci on gwarancję producenta. W pewnym momencie gdy E. H. zbliżyła śrubokręt do opuszczonego okna tylnych drzwi samochodu oskarżony chcąc uniemożliwić jej użycie śrubokrętu pociągnął ją za rękaw polara. Na miejsce kontroli na prośbę oskarżonego został wezwany kierownik zmiany M. B., który dokonał sprawdzenia przestrzeni wewnątrz drzwi samochodu bez użycia żadnych narzędzi czy urządzeń technicznych.

Podczas kontroli celno - skarbowej nie ujawniono przy oskarżonym, jego żonie ani także w ich samochodzie żadnych niedozwolonych towarów. W związku z zachowaniem oskarżonego podczas kontroli zostało wobec niego wszczęte dochodzenie o czyn z art. 94 § 3 kks.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 78-79v, zeznania E. H. k. 79v-80, A. W. k. 80-81, M. B. k. 81-81v, A. S. k. 81v-82v, M. T. k. 87-87v, K. D. k. 98v, zapis monitoringu z Budynku Kontroli Szczegółowej k. 66)

Oskarżony przesłuchany podczas postępowania przygotowawczego przyznał się do zarzuconego mu czynu. Wyjaśnił, że przygotował swój samochód do kontroli tj. wyciągnął bagaże z bagażnika, opuścił cztery szyby, poniósł maskę samochodu. Podał, że powiedział funkcjonariuszkom aby schowały śrubokręty ponieważ samochód jest na gwarancji.

Wyjaśnił także, że gdy chciał przeszkodzić funkcjonariuszce w rewizji drzwi przy użyciu śrubokręta został przez nią zraniony śrubokrętem w rękę.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 15v)

Oskarżony podczas postępowania sądowego nie przyznał się do zarzucanego mu czynu. Nie potwierdził złożonych w postępowaniu przygotowawczym wyjaśnień. Wyjaśnił, iż przedmiotowego dnia jechał do teściowej zamieszkującej w L.. Na pasie odpraw został skierowany do kontroli szczegółowej do Budynku Kontroli Szczegółowej. Pojechał na parking i czekał na swoją kolejkę do hangaru. W kolejce był pierwszy. Kazali mu wejść do poczekalni. Samochody, które wjeżdżały po nim były kontrolowane jako pierwsze. Upominał się wreszcie o kontrolę. Celnik kazał mu wjechać na hangar. Przyszły dwie celniczki i kazały mu wszystko otworzyć i wyjąć bagaże. Gdy zobaczył celniczki ze śrubokrętem powiedział, im, że mają go schować bo samochód jest na gwarancji. Gdy funkcjonariuszka E. H. podeszła ze śrubokrętem pod drzwi samochodu i chciała włożyć go w otwór pomiędzy szybami przystawił rękę bo nie chciał aby ona włożyła go w szparę pomiędzy drzwiami. W trakcie kontroli był obrażany przez funkcjonariuszki celne. Poprosił swoją żonę aby też weszła do hangaru. Celniczki z żoną także rozmawiały w sposób ordynarny. Celniczka A. W. wyjechała spod podszybia przy masce samochodu uszczelkę gumową i położyła obok. Odmówiła włożenia jej z powrotem. Uszczelkę włożył na miejsce dopiero kierownik. Gdy przyszedł kierownik zmiany po około 10 – 15 minutach powiedział oskarżonemu, że może wszystko zamykać i wkładać do samochodu z powrotem. Przez około 40 minut nie oddawali mu dokumentów. Potem powiedzieli mu, że chcąc go ukarać za utrudnianie kontroli. Wzięli go na przesłuchanie, pytali czy przyznaje się do winy, on się nie przyznawał, dopiero po 20-30 minutach przyjechał tłumacz.

Oskarżony dodał, że wcześniej żadnych zastrzeżeń do kontroli nie miał, prosił o nieużywanie śrubokrętów i celnicy się do tego dostosowywali. Zaprzeczył aby odpychał rękę celniczki, przyznał, że podłożył swoją rękę aby celniczka nie wkładała w uszczelkę śrubokręta. Zaprzeczył aby chciał wymusić na funkcjonariuszkach odstąpienie od kontroli, chciał tylko aby normalnie sprawdzili jego samochód. Nie psuli go.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 78-79)

Sąd zważył, co następuje:

Wyjaśnienia oskarżonego Sąd uznał za wiarygodne w części, w której wymieniony nie zaprzeczał, że podczas kontroli w Budynku Kontroli Szczegółowej na przejściu drogowym w B. zachowywał się nerwowo, głośno zwracał się do funkcjonariuszek, przekraczał żółtą linię odgradzającą podróżnych od kontrolujących samochód funkcjonariuszy celnych. Wyjaśnienia oskarżonego w tej części potwierdzone zostały pozostałym zgromadzonym w niniejszej sprawie materiałem dowodowym w postaci zeznań obecnych na miejscu kontroli funkcjonariuszy celnych A. W., E. H., M. B., M. T., K. D., a także z zapisem monitoringu z miejsca zdarzenia.

Sąd nie dał natomiast wiary oskarżonemu w zakresie, w jakim zaprzeczył on, że pociągnął za rękaw polaru funkcjonariuszki celnej, a także tym, w których twierdził, że jego zachowanie nie utrudniało kontroli funkcjonariuszom celnym. Wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie sprzeczne są z pozostałym zgromadzonym w niniejszej sprawie materiałem dowodowym i stanowią przyjętą przez oskarżonego linię obrony mającą uchronić go od odpowiedzialności za zdarzenie.

Z zeznań funkcjonariuszy celnych wynika, iż oskarżony od początku kontroli zachowywał się w sposób nerwowo, dyskutował z celniczkami, chodził za nimi, przekraczał żółtą linię mająca za zadanie oddzielić kontrolujących funkcjonariuszy od podróżnych, nie dostosowywał się także do poleceń przez nie wydawanych, a polegających na tym, aby nie przeszkadzać im w kontroli, usunąć się z ich miejsca pracy. Powyższe okoliczności wynikają z zeznań obu kontrolujących samochód oskarżonego funkcjonariuszek celnych A. W. jak i E. H.. Wymienione potwierdziły, iż oskarżony podczas kontroli nie pozwalał im na wykonywanie swoich obowiązków, krzyczał na nie, podchodził do nich blisko, wezwał na miejsce kontroli swoją oczekującą w poczekalni małżonkę, a także szarpnął za rękę funkcjonariuszkę

E. H. (k.79v, 80-80v). Powyższe potwierdził także wezwany przez oskarżonego na miejsce kontroli kierownik zmiany M. B.. Świadek podał, że oskarżony krzyczał, przekraczał żółtą linię, stał przy samochodzie (81).

Zeznania wymienionych potwierdzili także pozostali przesłuchani w niniejszej sprawie funkcjonariusze celni, którzy wprawdzie nie kontrolowali samochodu oskarżonego ale byli w Budynku Kontroli Szczegółowej w chwili zdarzenia. Świadek M. T. potwierdziła między innymi, że widziała jak oskarżony szarpnął za rękę funkcjonariuszkę celną E. H. w momencie gdy podchodziła ona do okna samochodu oskarżonego ze śrubokrętem (k.87v). K. D. potwierdził natomiast, że słyszał krzyki oskarżonego w Budynku Kontroli Szczegółowej podczas kontroli jego samochodu (k.98v).

Sąd uznał zeznania wskazanych powyżej funkcjonariuszy za wiarygodne z uwagi na to, iż zostały one potwierdzone dowodem obiektywnym w postaci zapisu z monitoringu z Budynku Kontroli Szczegółowej, który wprawdzie nie zawiera zapisu dźwiękowego, jednakże obraz na nim zapisany potwierdza w przeważającej części okoliczności podawane przez funkcjonariuszy, także i te którym nie zaprzeczał sam oskarżony. Mianowicie na zapisie z monitoringu widoczne jest, że w momencie gdy oskarżony wjeżdża do (...) zastosowuje się do poleceń funkcjonariuszek dotyczących otwarcia drzwi samochodu, opuszczenia okien, otwarcia maski samochodu i wypakowania bagaży. Następnie w momencie podjęcia przez funkcjonariuszki kontroli oskarżony zaczyna przekraczać linię i pomimo poleceń udania się na wskazane miejsce (widocznych w formie gestów funkcjonariuszek), nie dostosowuje się do nich, następnie rozpoczyna dyskusje z nimi, chodzi za nimi, gestykułuje, w pewnym momencie udaje się do poczekalni po swoją żonę, która od tego momentu także uczestniczy w kontroli. Widoczny jest także moment, podczas którego oskarżony próbuje powstrzymać funkcjonariuszkę celną E. H. przed włożeniem końcówki śrubokręta w szczelinę tylnego prawego okna samochodu (k.66).

Sąd uznał wskazany dowód za w pełni wiarygodny, brak powodów do kwestionowania prawdziwości tego zapisu, żadna ze stron go nie kwestionowała.

Do niniejszej sprawy nie wniosły natomiast istotnych okoliczności zeznania A. S.. Wskazać należy, iż jest ona żoną oskarżonego, czyli osobą dla niego najbliższą, ma zatem interes w tym, aby przedstawiać okoliczność sprawy w sposób jak najbardziej korzystny dla oskarżonego. Wskazać jednakże należy, iż jej zeznania były zbieżne z tą częścią wyjaśnień oskarżonego, której sąd dał wiarę.

Zeznania A. K. i A. B. także nie wniosły żadnych istotnych okoliczności w zakresie zachowania oskarżonego w Budynku Kontroli Szczegółowej. Wymienione potwierdziły jedynie to, że oskarżony zachowywał się w sposób podawany przez funkcjonariuszki celne, które kontrolowały jego pojazd, jednakże one same nie były bezpośrednimi świadkami zdarzenia, a wiadomości które posiadały pochodziły jedynie od funkcjonariuszek celnych, którzy opowiedziały im o zdarzeniu. Wymienione zostały przesłuchane na okoliczność sporządzonego protokołu przesłuchania oskarżonego, który kwestionował wskazany tam zapis, iż przyznał się on do zarzuconego mu czynu. Zeznania wymienionych pozwoliły na ustalenie, iż oskarżony podczas przesłuchania nie przyznawał się do zarzuconego czynu, a zapis protokołu jest „oczywistą omyłką pisarską”.

W ocenie Sądu nie ma w niniejszej sprawie wątpliwości, że oskarżony nie dostosował się do poleceń funkcjonariuszy celnych, odepchnął rękę funkcjonariuszki celnej podczas kontroli pojazdu, a także przekraczał żółtą linię oddziałującą kontrolujących funkcjonariuszy celnych od podróżnych czy utrudniał im przeprowadzenie kontroli swojego samochodu.

Przestępstwem z grupy przeciwko rygorom celnym jest czyn określony w art. 94 § 2 kks, który polega na udaremnianiu lub utrudnianiu osobie uprawnionej do przeprowadzania czynności kontrolnych lub dozoru wykonywanie czynności służbowych, w szczególności odmowie wykonania czynności przygotowawczych lub niedopełnieniu obowiązku niezwłocznego dostarczenia towaru do wskazanego miejsca. Należy przy tym zauważyć, że przepis art. 94 § 2 kks sankcjonuje jako przestępstwo skarbowe udaremnianie lub utrudnianie czynności służbowych osobom uprawnionym do przeprowadzenia czynności kontrolnych i czynności dozoru celnego innych, niż opisane w art. 94 § 1 kks. W wypadku mniejszej wagi czyny opisane w art. 94 § 1 i 2 stanowią wykroczenie skarbowe (art. 94 § 3 kks).

W myśl art. 94 § 2 (lub § 3) kks (karze podlega ten, kto w inny sposób osobie uprawnionej do przeprowadzania czynności kontrolnych lub dozoru celnego udaremnia lub utrudnia wykonanie czynności służbowej. Należy podkreślić, iż zgodnie z art. 64 ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej w ramach kontroli celno-skarbowej przysługuje uprawnienie między innymi do dokonywania oględzin, przeszukiwania lokali, miejsc oraz rzeczy, w tym z użyciem urządzeń technicznych i psów służbowych, zabezpieczania zebranych dowodów, zbierania innych niezbędnych materiałów w zakresie objętym kontrolą celno-skarbową, uczestniczenia w podlegających kontroli celno-skarbowej czynnościach w zakresie produkcji, przemieszczania i zużycia wyrobów akcyzowych, w szczególności ich wytwarzania, uszlachetniania, przerabiania, skażania, rozlewu, przyjmowania, magazynowania, wydawania, przewozu i niszczenia, oraz w zakresie stosowania i oznaczania tych wyrobów znakami akcyzy. Ponadto funkcjonariusze w ramach kontroli celno-skarbowej są uprawnieni również do przeprowadzania rewizji towarów, wyrobów i środków przewozowych, w tym z użyciem urządzeń technicznych i psów służbowych, przeszukania osób, konwoju i strzeżenia towarów, zatrzymywania pojazdów i wykonywania innych czynności z zakresu kontroli ruchu drogowego w trybie i przypadkach określonych w ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym. Kontrolujący są uprawnieni do wydawania osobom poleceń określonego zachowania się, w granicach niezbędnych do wykonania czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 3, 4 i 6 oraz ust. 2 pkt 1, 5 i 6, albo w celu uniknięcia bezpośredniego zagrożenia bezpieczeństwa osób lub mienia.

Jak wynika z materiału dowodowego oskarżony nie stosował się do poleceń funkcjonariuszy celnych, swoim zachowaniem spowodował, iż funkcjonariuszki celne musiały kilkakrotnie prosić go o odejście od samochodu, przejście za żółtą linię, na miejsce przeznaczone dla kontrolowanych, a ponadto w trakcie kontroli chwycił funkcjonariuszkę celną za rękaw polaru aby uniemożliwić jej skontrolowanie przestrzeni w drzwiach samochodu, czym jednoznacznie utrudnił zatem przeszukiwanie jego samochodu, którym podróżował czym wyczerpał znamiona przepisu art. 94 § 3 kks. Sąd uzupełnił jedynie opis czynu przypisany oskarżonemu o tą okoliczność, iż czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi, gdyż oskarżyciel publiczny zarzucając ten rodzaj czynu oskarżonemu, nie odzwierciedlił jego kwalifikacji w opisie czynu zarzucanego oskarżonemu.

Sąd zastanawiając się nad wymiarem kary oskarżonemu skorzystał z instytucji wskazanej w art. 19 § 1 pkt 2 kks, stanowiącym, iż Sąd może odstąpić od wymierzenia kary- w wypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie, biorąc pod uwagę charakter i okoliczności popełnienia wykroczenia skarbowego, właściwości i warunki osobiste sprawcy oraz jego zachowanie się po popełnieniu tego wykroczenia.

W ocenie Sądu okoliczności niniejszej sprawy przemawiają za zaniechaniem ukarania oskarżonego za przypisany mu czyn. Sąd doszedł do takiego przekonania analizując sposób przeprowadzonej przez funkcjonariuszki celne kontroli, który w ocenie Sądu uzasadniał wzburzenie jakie zaistniało u oskarżonego, a które przejawiało się podjętym przez niego zachowaniem wskazanym w opisie czynu mu przypisanym. Zgodzić należy się ze stanowiskiem oskarżyciela publicznego, wyrażonym podczas postępowania sądowego oraz wskazanym w piśmie z dnia 22 maja 2019 r., iż obowiązujące przepisy, a mianowicie wskazany już powyżej art. 64 ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej, rozporządzenia wykonawcze do tej ustawy takie jak Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 29 stycznia 2018 r., w sprawie warunków wykonywania kontroli celno – skarbowej przestrzegania przepisów prawa celnego oraz innych przepisów związanych z przywozem i wywozem towarów (Dz.U. 2108.349), Rozporządzenie Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 22 lutego 2017 r. w sprawie warunków użycia urządzeń technicznych i psów służbowych podczas kontroli oraz sposobu przeprowadzania przeszukania osoby i rewizji bagażu podręcznego (Dz.U. 2017.381), a także przepisy wspólnotowe powoływane przez oskarżyciela podczas rozprawy, a także przepisy wewnętrzne, a mianowicie zarządzenie nr (...) Dyrektora I. Administracji Skarbowej w O. z dnia 17 marca 2017 r. w sprawie wprowadzania procedury selektywnej kontroli celno – skarbowej w ruchu osobowym w przywozie w drogowych przejściach granicznych będących we właściwości I. Administracji Skarbowej w O. dopuszczając do używania podczas kontroli celnoskarbowych pojazdu określonych narzędzi czy urządzeń technicznych. Jednakże, w ocenie Sądu, przyrządy te należy użytkować zgodnie z ich przeznaczeniem. Natomiast użycie w niniejszej sprawie przez funkcjonariuszki celne narzędzia w postaci śrubokrętu, który zgodnie ze swoim przeznaczeniem wskazanym w słowniku PWN służy do „wkręcania i wykręcania śrub lub wkrętów”, niezgodnie z jego przeznaczeniem powoduje, iż można zrozumieć

okazane przez oskarżonego wzburzenie podczas kontroli i uznać je w pewnym stopniu za uzasadnione. W ocenie Sądu należy zrozumieć okazane przez oskarżonego nerwy w obliczu groźby uszkodzenia jego pojazdu, objętego jeszcze gwarancją producenta przez kontrolujących funkcjonariuszy celnych. Oczywiście zgodzić się należy z oskarżycielem publicznym, iż funkcjonariusze celni są ubezpieczeni na wypadek uszkodzenia pojazdów w ramach kontroli jednakże samo ubezpieczenie nie może powodować tego, iż dopuszczalne jest celowe niszczenie mienia podróżnych nawet w ramach ustawowych uprawnień i obowiązków funkcjonariuszy celnych. Należy bowiem dostosować sposób kontroli do konkretnych okoliczności sprawy. W niniejszej sprawie w związku z tym, iż pojazd oskarżonego był stosunkowo nowy, objęty gwarancją funkcjonariuszki celne mogły odstąpić od używania tak drastycznych dla elementów tego pojazdu narzędzi w postaci śrubokrętów i poprzestać na innych sposobach, które na przykład zaprezentował podczas późniejszej kontroli kierownik zmiany. Wymieniony przeprowadził bowiem kontrolę przestrzeni w drzwiach samochodu jedynie za pomocą latarki bez użycia śrubokrętu. Ponadto Oddział Celny w B., jak sam przyznał, we wskazanym powyżej piśmie dysponuje sprzętem specjalistycznym do kontroli tego typu przestrzeni jak na przykład wideoendoskop czy detektor przemytu czy chociażby może skorzystać podczas takich kontroli z psów służbowych. Sam Urząd C. S. w O. Oddział Celny w B. w nadesłanym piśmie wskazuje powołując się na przepisy wewnętrzne, iż czynności kontrolne odbywają się przy wykorzystaniu dostępnych i adekwatnych do konstrukcji pojazdu narzędzi kontrolnych, włącznie z użyciem psa służbowego. W ocenie Sądu śrubokręt nie jest narzędziem służbowym do powiększenia przestrzeni pomiędzy uszczelkami w drzwiach pojazdu i nie może być uznany za narzędzie adekwatne do tego rodzaju zadań.

Powyższe okoliczność, a także właściwości i warunki osobiste sprawcy oskarżonego, dotychczas niekaranego (k.57), nawet za wykroczenia karnoskarbowe (k.21), jego zachowanie się po popełnieniu tego wykroczenia, zaprezentowana podczas postępowania sądowego postawa, podczas której oskarżony praktycznie nie zaprzeczał wskazanym w akcie oskarżenia okolicznościom, tylko próbował je usprawiedliwić, stawiał się na także wezwania pomimo dość sporej odległości od miejsca zamieszkania, sprawiły, iż Sąd uznał, iż w niniejszej sprawie zasługuje on na zastosowanie wobec niego instytucji odstąpienia od wymierzania kary jak i środka karnego.

O kosztach wynagrodzenia reprezentującego oskarżonego obrońcy orzeczono jak w pkt II wyroku, a o kosztach procesu z uwagi na trudną sytuację materialną oskarżonego (k.68-70) orzeczono jak w pkt III wyroku.

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować,
2. Odpis doręczyć wnioskodawcom,
3. Za 14 dni lub z apelacją

B., dnia 26 sierpnia 2019 r.